

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe dat het haer al eens was te leuen oft te steruen. Dat LVI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

ghy claerlijcken cont ouerleggen daer aen dat ghy meerder ſwackicheyt zift gewaer gelwordē na de eerſte crancheyt/dan ghy nu gheboelt in deſe ſeuenſte/hoe wel dat de menſchelijke reſden dat onmogelyck oorzdeelt/ nochtans vermogh dat mijn Goddelijcke almogentheyt.

Hoe dat het haer al eens was te leuen oft te ſteruen.

DAT LVI. CAPITTEL.

Op eenen nacht alſſe den Heere veel ſeeſts bewezen hadde/ onder andere heeftſe hem gebraeght waer door dat het quam dat hoe wel ſy nu langen tyt ſiet gheweest was/ nochtans geenskins en ſochte/ te weten/ oft haer ſiechte niet der doot oft het leuen eynden ſoude/maer dat het haer alleens was te leuen en te ſteruen. De Heere antwoerden: Als den Bruydegom de bruydt leyt aendē rooſelaer/ om datſe daer ſoude rooſen plucken / om hem eenen rooſen hoet te makē/ ſo heeft de bruyt ſulckē genoeghe te inden ſoeten cout banden Bruydegom datſe noyt en braeght wat rooſen dat den Bruydegom plucken wil / maer alſſe aendē rooſelaer comen ſoo neemt de bruyt alſulcken rooſen als den Bruydegom haer pluct/ en die ſonder ander onderscheyt ſtelſe aen den crans. Niet anders aen een geloouige ſiele (wiens opperſte ghenoechte is mijnen wille / inden welcken ſy haer vermaken heeft als in eenen roſier) iſt al euen aengenaem/ oft ic ſe geſont make oft doen eynden het tegentwoordigh leuen / ouermidts datſe door volcomen betrouwen haer bebreelt aen mijn Daderlijcke boozſinnicheydt.

Met een fraey ghe lijckenis leert God hoe dat een geloouige ſiele haer heel beveelt dē wille Godts.

Hoe